

Korpa Tamás

LÁNYKÉRÉS A BELVEDERÉBEN

csupasz rózsaszárazakat szolgáltak fel nekünk ebédre.
s mi ketten,
te meg én,
késsel és villával nekiláttunk.
a fény hirtelen meggyújtott hozzátartozói, karcsú gyertyákon
molett lángok. izzott a levegő, mint a kanóc.
a ropogós száraz alá rejtettem el az egyszerű mágnesyűrűt.
hozzád megyek, sziszegted, s köröztél vele egyet a
tányér fölött.
hirtelen megmoccant a kés, villa és a kanál.

Korunk, 2020/7.